

Sygn. akt IV U 350/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2015r. w S.

odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. B. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2015r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz B. B. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 350/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lutego 2015 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.) w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił wnioskodawcy B. B. prawa do emerytury, albowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono 2 lata, 1 miesiąc i 26 dni (decyzja z 25.02.2015 r., k.46 a.e.).

Po otrzymaniu świadectwa pracy z (...) -6 S.A., (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., decyzją z dnia 16 marca 2015 r. organ rentowy uchylił decyzję z dnia 25.02.2015 r. w części II dotyczącej udowodnionych okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999 r., za udowodnione uznając staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 4 lat, 3 miesięcy i 1 dnia. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił:

- okresu zatrudnienia od 28.01.1991 r. do 5.10.1993 r. w (...) S.A., ponieważ wskazano stanowisko pracy, które nie odpowiada powołanemu stanowisku z załącznika do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983 r.,
- okresu zatrudnienia od 3.07.1995 r. do 17.02.1996 r. w (...) Sp. z o.o., gdyż nie określono charakteru pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. oraz nie powołano się na stosowne przepisy resortowe,
- okresu zatrudnienia od 1.12.1998 r. do 31.12.1998 r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 31.12.1999 r. wskazano stanowisko pracy, które nie odpowiada powołanemu stanowisku z załącznika do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i (...) (decyzja z 16.03.2015 r., k. 49 a.e.).

Odwołanie od decyzji z dnia 25 lutego 2015 r. złożył ubezpieczony B. B., wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek. W uzasadnieniu ubezpieczony wniósł o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia na stanowiskach z użyciem ciężkiego sprzętu budowlanego w następujących zakładach pracy: (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) -6 S.A., (...) S.A., a także w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...). Wraz z odwołaniem ubezpieczony przedłożył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach w (...) S.A., (...) sp. z o.o. i (...) sp. zo.o. oraz kopię świadectwa pracy z (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) (odwołanie z załącznikami, k. 1-8 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji z dnia 25 lutego 2015 r. Nadto wskazano, że w dniu 9.03.2015 r. wpłynęło do ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 4.03.2015 r., co spowodowało wydanie przez organ rentowy decyzji z dnia 16.03.2015 r., w której odmówił B. B. prawa do emerytury, jednocześnie uchylając decyzję z dnia 25.02.2015 r. w części II dotyczącej udowodnionych okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 1999 r. Ostatecznie do stażu pracy w szczególnych warunkach został uwzględniony okres w wymiarze 4 lat, 3 miesięcy i 1 dnia (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 9-10 a.s.).

Na rozprawie w dniu 12 listopada 2015 r. pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego (k. 22v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony B. B., ur. (...), złożył w dniu 8 stycznia 2015 r. wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o przyznanie prawa do emerytury.

Na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999 r. staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat i 26 dni, w tym 24 lata, 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych. Ostatecznie, po uwzględnieniu okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) sp. z o.o. od 6.10.1993 r. do 19.01.1995 r. oraz w (...) -6 S.A. od 19.02.1996 r. do 31.12.1996 r., do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył okres w wymiarze 4 lat, 3 miesięcy i 1 dnia. Do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono: okresu zatrudnienia od 28.01.1991 r. do 5.10.1993 r. w (...) S.A., ponieważ wskazano stanowisko pracy, które nie odpowiada powołanemu stanowisku z załącznika do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z dnia 29.06.1983 r.; okresu zatrudnienia od 3.07.1995 r. do 17.02.1996 r. w (...) Sp. z o.o., gdyż nie określono charakteru pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. oraz nie powołano się na stosowne przepisy resortowe; a także okresu zatrudnienia od 1.12.1998 r. do 31.12.1998 r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 31.12.1999 r. wskazano stanowisko pracy, które nie odpowiada powołanemu stanowisku z załącznika do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i (...) (decyzja z 25.02.2015 r., k. 46 a.e.; decyzja z 16.03.2015 r., k. 49 a.e.).

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zatem ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony

osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 18 grudnia 2014r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując łącznie 25 lat i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił, iż ubezpieczony B. B. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace maszynisty ciężkich maszyn budowlanych w następujących zakładach pracy:

1. w okresie od 1.12.1976 r. do 17.10.1990 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku maszynisty spycharki (kopia świadectwa pracy, k. 8-8v a.s.);
2. w okresie od 28.01.1991 r. do 5.10.1993 r. w (...) S.A. z siedzibą w W. z angażem jako maszynista koparek jednoznaczniowych (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, k. 5 a.s.);
3. w okresie od 03.07.1995 r. do 17.02.1996 r. w Przedsiębiorstwie Budowlano- (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. jako operator koparki (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, k. 7 a.s.);
4. w okresie od 01.12.1998 r. do 31.12.1998 r. w (...) S.A. na stanowisku maszynisty koparki (świadectwo pracy z 31.12.1999 r., k. 24 a.e.).

Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie wyjaśnień i zeznań ubezpieczonego B. B. (k. 20v i 22v a.s.), zeznań świadków T. K. (k. 21-21v a.s.), G. T. (k. 21v a.s.) i F. K. (k. 22-22v a.s.), a także w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, aktach pracowniczych ubezpieczonego z (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S. i aktach emerytalnych organu rentowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do uznania, iż ubezpieczony będąc zatrudnionym w ww. zakładach pracy w spornych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace maszynisty ciężkich maszyn budowlanych takich jak koparki czy spycharki, czyli prace wskazane w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale V poz. 3, tj. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Podkreślenia wymaga, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Sąd miał przy tym na względzie, że okres wykonywania pracy po dniu 31.12.1998 r. nie jest brany pod uwagę przy ustalaniu prawa do świadczenia emerytalnego w myśl art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, wnioskowane przez ubezpieczonego okresy zatrudnienia w ww. zakładach pracy, które nie zostały dotychczas uwzględnione przez organ rentowy w decyzji z dnia 16 marca 2015 r. (k. 49 a.e.) oraz okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), wynoszące łącznie 17 lat, 3 miesiące i 10 dni, należało zaliczyć do okresu pracy w szczególnych warunkach. Co za tym idzie, dodatkowo po doliczeniu stażu pracy w szczególnych warunkach uznanego dotychczas przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (4 lata, 3 miesiące i 1 dzień), ubezpieczony niewątpliwie udowodnił wymagane przepisami co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, że ubezpieczony w chwili złożenia wniosku spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym wymienione w § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. oraz art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. B. prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2015 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Stawka wynagrodzenia dla pełnomocnika ubezpieczonego - będącego adwokatem - została określona na podstawie § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 461) oraz w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1079). Z uwagi, iż sprawa została wszczęta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. (tj. przed dniem 1 sierpnia 2015 r.) do określenia wysokości kosztów zastępstwa procesowego Sąd zastosował stawkę określoną przez przepisy dotychczasowe.